

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/98/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201214
Dátum vydania rozhodnutia:	13.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7012201214.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: W., bytom X., právne zastúpenej: JUDr. Milan Slobodník, advokát so sídlom Štúrova č.20, Košice, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska č.8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.AA/2012/12597-OPHN z 09.08.2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10.októbra 2013, č.k. 6S/295/2012-25, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 10.októbra 2013, č.k. 6S/295/2012-25, v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 10.októbra 2013, č.k. 6S/295/2012-25, zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods.2 písm. c) a d) O.s.p. a súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 489,06 €, ktorá pozostáva z odmeny právneho zástupcu za: 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia + podanie žaloby v roku 2012) po 127,16 € + 2x 7,63 € ako režijný paušál, za 1 úkon (účasť na pojednávaní dňa 10.10.2013) v sume 130,16 € + režijný paušál 7,81 € + 81,58 € ako 20% DPH z úhrnnej sumy 407,55 €.

Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný v časti výroku o trovách konania. Namietol, že krajský súd náhradu trov konania za jednotlivé úkony právnej služby priznal v sume, zodpovedajúcej jednej šiestine výpočtového základu, hoci podľa § 11 ods.4 vyhl.č.655/2004 Z.z. v konaniach vo veciach sociálnych služieb, akým je aj konanie podľa zákona č.599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi, patrí advokátovi odmena vo výške jednej trinástiny výpočtového základu (58,60 €, resp. 60,07 €), čo vyplýva aj z ustálenej praxe a rozhodnutiam najvyššieho súdu (7Sžso/25/2008, 10Sžso/7/2012, 1Sžso/34/2010). Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského

súdu v medziach odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o znížení dávky v hmotnej núdzi.

Podľa § 11 ods.4 vyhlášky č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Zákonodarca v citovanom ustanovení s účinnosťou od 01.06.2009 presne vymedzil okruh konaní, za ktoré patrí advokátovi odmena len vo výške jednej trinástiny výpočtového základu. Čo sa považuje za sociálnu službu, upravuje zákon č.448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, účinný od 01.01.2009. Z uvedeného dôvodu podľa názoru senátu odvolacieho súdu nie je možné vykladať ustanovenie § 11 ods.4 vyhl.č.655/2004 Z.z. extenzívne tak, že by sa malo vzťahovať aj na konanie vo veci dávky v hmotnej núdzi, upravené zákonom č.599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi.

Aj keď cieľom zákona o pomoci v hmotnej núdzi je zabezpečiť základné životné podmienky občana, a teda týka sa zabezpečenia sociálnych práv občanov, konanie, týkajúce sa dávky v hmotnej núdzi nemožno podradiť pod pojem „sociálna služba“ uvedený v § 11 ods.4 vyhl.č.655/2004 Z.z. Ak by zákonodarca mienil rozšíriť úpravu odmeny advokáta podľa § 11 ods.4 vyhl.č.655/2004 Z.z. aj na túto oblasť, vyjadril by taký zámer v uvedenom ustanovení buď spojením „vo veciach hmotnej núdze“, prípadne extenzívnejšie „v iných sociálnych veciach“.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že priznaná výška náhrady trov konania je správna, preto rozsudok krajského súdu v napadnutej časti podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods.1 v spojení s § 224 ods.1 a § 250k ods.1 O.s.p., keďže žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.